

Och jungfrun gick åt killan

Folksong from Skåne

1 Och jung-frun gick åt kil - lan, hon skul - le häm - ta vann. Och
2 Ack hör du li - ten hassel - gren, var - för är du så grann? Ack
3 Ack, hör du li - ten jung - fru, var - för är du så fin? Ack,
4 Ack hör du li - ten hassel - gren, för - små du ej min ord. Ack
5 De hug - ga mig om vinte - ren, om som-marn står jag grön. De

jung-frun gick åt kil - lan, hon skul - le häm-ta vann. Där stod en li - ten
hör du li - ten hassel-gren, var - för är du så grann? Jag ä - ter mull och
hör du li - ten jung - fru, var - för är du så fin? Jag ä - ter soc - ker,
hör du li - ten hassel-gren, för - små du ej min ord: Jag har två bröder på
hug - ga mig om vinte - ren, om som-marn står jag grön; Men mis-ter jung-frun

has - sel - gren, han var så myc - ket grann. Där stod en li - ten
dric - ker vann, där - för är jag så grann. Jag ä - ter mull och
dric - ker vin, där - för är jag så fin. Jag ä - ter soc - ker,
kun - gens gård, De hug - ga dig i rot. Jag har två bröder på
ä - ran sin, den får hon ej i - gen. Men mis - ter jung - frun

has - sel - gren, han var så myc-ke t grann.
dric - ker vann, där - för är jag så grann.
dric - ker vin, där - för är jag så fin.
kun-gens gård, De hug-ga dig i rot.
ä - ran sin, den får hon ej i - gen.